

ת"פ 50809/03/18 - מדינת ישראל נגד מ.ס. מגדלי יוניטד בע"מ, ח.פ., סעיד בסול,

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ת"פ 50809-03-18 ישראל נ' מ.ס. מגדלי יוניטד
בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט אסף הראל
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מ.ס. מגדלי יוניטד בע"מ,

ח.פ.

2. סעיד בסול,

הנאשמים

גזר דין

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, התקשרה הנאשמת 1 בחודש 7/16 בחוזה לקבלת שירותי כח אדם מקבלן כח אדם בשם א.ע.מ.ח בניין ופיתוח בע"מ (להלן - **קבלן כח האדם**), וקיבלה ממנו שירותי כח אדם באמצעות שלושה עובדים בתקופה מ- 7/16 ועד חודש 4/17. כל זאת, מבלי שלקבלן כח האדם היה רשיון לשמש קבלן כח אדם, בהתאם להוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, התשנ"ו - 1996 (להלן - **החוק**). על פי כתב האישום המתוקן, הנאשם 2 שימש בזמנים הרלוונטיים נושא משרה בנאשמת 1, ולא פיקח ולא עשה כל שניתן למנוע מהנאשמת 1 לעבור על החוק. במסגרת הסדר טיעון, הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן.

2. לאור הודאת הנאשמים הורשעה הנאשמת 1 בכך שעברה שלוש עבירות של איסור התקשרות עם מי שאינו בעל רישיון לשמש כקבלן שירות, בניגוד להוראות סעיפים 10ב(א)-20(ד) לחוק. הנאשם 2 הורשע בכך שלא פיקח ולא עשה כל שניתן למניעת העבירות בהן הורשעה הנאשמת 1, עבירה על סעיף 21(א) לחוק.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טוענת, בין היתר, כי האיסור הגלום בעבירה בה הורשעה הנאשמת 1, מיועד להגן באופן עקיף מפני פגיעה בזכויות העובדים. המאשימה טענה כי מתחם הענישה הראוי בנוגע לנאשמת 1 הוא קנס כספי שבין 17,280 ש"ח (שהם 40% מהעונש המירבי הקבוע בחוק, בהינתן כי השירות סופק באמצעות שלושה עובדים) לבין 25,920 ש"ח (שהם 60% מהעונש המירבי כאמור). בתוך מתחם זה עותרת המאשימה להשית על הנאשמת 1 קנס

כספי של 21,600 ש"ח. המאשימה טוענת כי מתחם הענישה לגבי הנאשם 2 גם הוא אמור להיגזר מכמות העובדים באמצעותם קיבלה הנאשמת 1 את השירות מקבלן כח האדם, וטוענת כי מתחם הענישה הראוי הוא קנס כספי שבין 35,040 ש"ח לבין 52,560 ש"ח. בתוך מתחם זה עותרת המאשימה להשית על הנאשם 2 קנס בגובה 43,800 ש"ח. עוד עותרת המאשימה לחייב את הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו על פי החוק, למשך שלוש שנים, כאשר גובה ההתחייבות הכספית בנוגע לנאשמת 1 יעמוד על סך של 14,400 ש"ח ואילו לגבי הנאשם 2 יעמוד על סך של 29,200 ש"ח.

4. הנאשמים טענו, בין היתר, כי חסכו זמן שיפוטי יקר בכך שהגיעו להסדר טיעון עם המאשימה. נטען גם כי בתקופה הרלוונטית היה קושי לדעת האם לקבלן כח האדם היה רשיון בהתאם לחוק או לא; כי הנאשם 2 אינו יודע קרוא וכתוב ולכן הפקיד את נושא הטיפול בהתקשרות הנאשמת 1 עם קבלני משנה וקבלני כח אדם בידי אדם בשל זידאן בן בלה, לו שולם שכר של 50,000 ש"ח, תוך שאותו בן בלה משתמש בחותמת בה נרשם כי תפקידו הוא מנכ"ל ומהנדס הנאשמת 1 (מוצג נ/2). נטען כי אותו בן בלה הוא שסיבך את הנאשמת 1 בעבירה בה הורשעה. עוד מוסיפים הנאשמים כי הנאשמת 1 הפסיקה את פעילותה כליל וצברה חובות בשיעורים גדולים, וכי גם הנאשם 2 צבר חובות כאלה. הנאשמים עותרים כי יוטל על כל אחד מהם קנס שבין אפס לבין 5,000 ש"ח. הם מציינים גם, ביחס לנאשם 2, כי לא היה מקום שהמאשימה תעתור למתחם ענישה אשר נגזר מכמות העובדים שבאמצעותם סיפק קבלן כח האדם את השירות, שכן הדבר אינו קבוע בחוק.

5. לאחר שנתתי דעתי לכלל טענות הצדדים ולראיות שהציגו במסגרת טיעוניהם לעונש, הגעתי למסקנה כי יש להשית על הנאשמים עונש של קנס ומתן התחייבות להימנע מביצוע עבירה, כפי שיפורט להלן.

העבירות בהן הורשעו הנאשמים מהוות אירוע אחד

6. העבירות אותן ביצעו הנאשמים מהוות אירוע אחד. מספר טעמים למסקנה זו. ראשית, מדובר בשירות שנרכש מאותו קבלן כח אדם ומכח התקשרות חוזית אחת שבין הנאשמת 1 לבין קבלן כח האדם. שנית, השירות שסופק לנאשמת 1 היה בתחום אחד - שירות כח אדם של מנופאים. שלישית, בין העבירות מתקיים מבחן "הקשר ההדוק". זאת מאחר והעבירות שנעברו היו ביחס להוראות שנועדו להגן על שלומו של אותו קהל מטרה - העובדים שביצעו את העבודות. בנסיבות אלו, קביעת מתחם ענישה הולם ביחס לכל עובד שסיפק את השירות, נראית מלאכותית. לאור זאת, אני קובע כי מדובר בעבירות שהן בגדר אירוע אחד שמוצדק לקבוע בגינו מתחם ענישה כולל אחד, באופן שייקח בחשבון את שילוב העבירות (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**); ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל**, פס' 2 לפסק דינו של השופט פוגלמן (29.10.2014); ע"פ (ארצי) 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ**, פס' 15-17 (8.11.2014) (להלן - **ענין חדוות הורים**); ע"פ (ארצי) 32385-05-14 **שמש חי אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל**, פס' 24-25 (13.8.2015)).

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות

7. על מנת לקבוע מתחם ענישה הולם, יש ראשית לבחון מהם הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בעקבות מעשיהם ומחדליהם של הנאשמים, ומהי מידת הפגיעה בהם (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). העבירה בה

הורשעה הנאשמת 1 מיועדת להגן על זכויות העובדים המועסקים על ידי קבלני כח אדם. לצורך עיסוק כקבלן כח אדם, נקבע בחוק מנגנון של רישוי. הרישוי מיועד להבטיח כי בתחום זה יעסקו מי ששומרים על זכויות עובדיהם ומי שמסוגלים, מבחינה כלכלית, לשמור על זכויות אלה (סעיף 3 ו- 6 לחוק; עב (ארצי) 11/07 אל אור אילת תפעול ואחזקות בע"מ - מדינת ישראל, פס' 6-7 (11.8.2008)).

8. במחדלם של הנאשמת 1 לפעול בהתאם לחוק ולהתקשר רק עם קבלן כח אדם שיש לו רישיון על פי החוק, ובמחדלו של הנאשם 2 לפקח ולעשות כל שניתן למנוע מהנאשמת 1 לבצע עבירה כזו, פגעו הנאשמים באינטרס להגן על עובדי קבלני כח אדם. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי הזכויות של שלושת העובדים שביצעו את העבודה נפגעו, אולם גם ללא פגיעה בפועל כזו, עדיין נפגע אינטרס מוגן בעצם ביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים.

הקנס המירבי

9. מכאן אפנה לבחון מהו שיעור הקנס המירבי שניתן להטיל על הנאשמים, לאור העבירות בהן הורשעו. על הנאשמת 1 ניתן להשית קנס מירבי בשיעור של 43,200 ש"ח, בהינתן כי השירות שסופק על ידי קבלן כח האדם היה באמצעות שלושה עובדים (סעיף 20(ד) לחוק). על הנאשם 2 ניתן להשית קנס מירבי בשיעור של 29,200 ש"ח (סעיף 21(א) לחוק). שיעור הקנס המירבי שניתן להשית על הנאשם 2 אינו נגזר מכמות העובדים שבאמצעותם סופק השירות על ידי קבלן כח האדם, שכן החוק לא קובע זאת, ויש לדחות את טענת המאשימה בענין זה. אין כל הגיון כי על המבצע המשני של העבירה - הוא הנאשם 2 - ניתן יהיה להטיל קנס מירבי גבוה מזה שניתן להטיל על המבצעת העיקרית, היא הנאשמת 1.

מדיניות הענישה הנהוגה

10. במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לבחון גם מהי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מהסוג בהן הורשעו הנאשמים. במקרה אחר - כגון המקרה כאן - שבו הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום בהסדר טיעון, והורשעו בעבירות זהות לאלה בהן הורשעו הנאשמים כאן, נקבע כי מתחם הענישה יעמוד על טווח שבין 30% ל- 60% מהקנס המירבי (ת"פ (אזורי ת"א) 11901-04-15 מדינת ישראל נ' ארועים בטרניה בע"מ (27.5.2017)). במקרה אחר, בו הורשעו - בהסדר טיעון - חברה ונושא משרה בעבירות דומות למקרה כאן, הוטל על חברה עונש בגובה 35% מהקנס המירבי, ועל נושא משרה הוטל עונש בגובה 10% מהקנס המירבי (ת"פ (אזורי ת"א) 14582-08-17 מדינת ישראל נ' מוסר בסון אילן מודיעין בע"מ (19.6.2018)).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. מכאן אפנה לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות במקרה דנן. אלו מנויות בסעיף 40ט לחוק העונשין. על הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות כבר עמדתי לעיל. על הנאשמת 1 - כמי שהתקשרה בחוזה עם קבלן כח האדם - מוטלת, מבין שני הנאשמים, האחריות העיקרית לוודא כי היא מתקשרת רק עם קבלן כח אדם בעל רישיון לפי החוק. בדיקת קיומו של רישיון כזה היא דבר פשוט, ולא אמורה היתה להיות הצדקה להתקשרות כזו ללא רישיון כאמור. הנאשמת 1 היא זו שהפיקה את התועלת הכלכלית מההתקשרות עם קבלן כח האדם, שכן יש להניח

שהתנאים הכלכליים להתקשרות הזו היו טובים יותר מבחינתה לו התקשרה עם קבלן כח אדם בעל רשיון, אשר נדרש לעמוד בתנאים מחמירים יותר. על הנאשם 2 מוטלת אחריות שיורית, של פיקוח על הנאשמת 1, ואין בינו לבין הנאשמת 1 זהות.

12. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות המצדיקות הקלה בעונשם של הנאשמים, מצויות בכך כי מדובר בשירות שסופק לנאשמת 1 באמצעות כמות מצומצמת של עובדים ולמשך פרק זמן מצומצם יחסית של מספר חודשים. לכך יש להוסיף את טענת הנאשם 2 כי הוא אינו יודע קרוא וכתוב וכי הפקיד את האחריות להתקשרות עם קבלני כח אדם בידי אדם אחר לו שולמה משכורת, ואשר השתמש בחותמת בה נרשם כי הוא מנכ"ל החברה (מוצג נ/1). יוטעם כי אין בטענה זו כדי לגרוע מעובדות כתב האישום בהם הודו הנאשמים, ואשר אין כוללות הטלת אחריות על אדם אחר פרט לנאשמים, אולם יש בכך, בנסיבות המקרה כאן, להוות נסיבה מקלה.

מצבם הכלכלי של הנאשמים

13. מאחר ועסקין במתחם ענישה שעניינו קנס כספי, יש ליתן את הדעת - במסגרת השיקולים לקביעת מתחם הענישה ההולם - למצבם הכלכלי של הנאשמים (סעיף 40ח לחוק העונשין). כאמור, הנאשמים טענו כי הנאשמת 1 חדלת פרעון ואיננה פעילה יותר, וכי גם הנאשם 2 צבר חובות רבים. לתמיכה בטענתם הציגו דו"ח עם נתונים נכונים לחודש 7/19, המפרט את תיקיהם בלשכת ההוצאה לפועל, ואת גובה החוב בכל תיק (הודעת הנאשמים מיום 3.11.19). ממסמך זה עולה כי לנאשמת 1 תיקי הוצאה לפועל בסכום חוב מצטבר של מעל ל- 700,000 ש"ח וכי לנאשם 2 תיקי הוצאה לפועל בסכום חוב מצטבר של מעל ל- 600,000 ש"ח.

מתחם הענישה ההולם

14. לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, אני קובע כי בנוגע לנאשמת 1, מתחם הענישה ההולם את האירוע עומד על קנס כספי בטווח שבין 10,800 ש"ח לבין 21,600 ש"ח. הרף העליון של מתחם זה עומד על 50% מהקנס המרבי שניתן היה להשית על החברה. הרף התחתון עומד על שיעור של רבע מהקנס המרבי כאמור (השוו: ענין חדוות הורים, פסקה 23 לפסק הדין). בקביעת מתחם הענישה הבאתי בחשבון כי לנאשמת 1 חובות כספיים בשיעור ניכר, אולם מנגד - את העובדה כי היא המבצעת העיקרית של העבירה.

15. באשר לנאשם 2, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם את האירוע עומד על קנס כספי בטווח שבין 4,380 ש"ח לבין 11,600 ש"ח. הרף העליון של מתחם זה עומד על 40% מהקנס המרבי שניתן היה להשית על הנאשם 2. הרף התחתון עומד על שיעור של 15% מהקנס המרבי כאמור. בקביעת מתחם הענישה הבאתי בחשבון כי לנאשם 2 חובות כספיים בשיעור ניכר.

העונש שיש להשית על הנאשמים

16. מכאן לגזירת עונשם של הנאשמים (סעיף 40יא לחוק העונשין). בשלב זה, יש לתת את הדעת לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות. בראש ובראשונה יש ליתן את הדעת כי לא נטען על ידי המאשימה שלמי מהנאשמים

יש עבר פלילי. לכך יש להוסיף כי הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום מבלי שהיה צורך לשמוע עדים, וחסכו בכך זמן יקר לכל המעורבים.

17. לאחר שנתתי את דעתי לכל אלה, אני משית על הנאשמת 1 קנס כספי בגובה 13,000 ש"ח.

18. קנס זה ישולם על ידי הנאשמת 1 ב- 10 תשלומים שווים וחודשיים, הראשון בהם לא יאוחר מיום 1.1.20. כמו כן תחתום הנאשמת 1, באמצעות הנאשם 2 על התחייבות - כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין - להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה על סעיף 10ב לחוק. גובה ההתחייבות יהיה 7,000 ש"ח. החברה תחתום על התחייבות זו במזכירות בית הדין עד יום 1.1.20, שאם לא כן ניתן יהיה לעצור את הנאשם 2 ולהביאו בפני שופט לשם מתן התחייבות זו בשם החברה.

19. אני משית על הנאשם 2 קנס כספי בגובה 5,000 ש"ח.

20. קנס זה ישולם על ידי הנאשם 2 ב- 10 תשלומים שווים וחודשיים, הראשון בהם לא יאוחר מיום 1.1.20. כמו כן יחתום הנאשם 2 על התחייבות - כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין - להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה על סעיף 21 לחוק בהתייחס לסעיף 10ב לחוק. גובה ההתחייבות יהיה 3,000 ש"ח. הנאשם 2 יחתום על התחייבות זו במזכירות בית הדין עד יום 1.1.20, שאם לא כן ניתן יהיה לעצרו ולהביאו בפני שופט לשם מתן התחייבות זו.

21. לצדדים מוקנית, תוך 45 ימים מעת שיומצא להם גזר דין זה, זכות לערער על פסק הדין בפני בית הדין הארצי לעבודה בירושלים.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לבאי כח הצדדים.

ניתן היום, ו' חשוון תש"פ, 04 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.